ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਪਰਸਰਾਮਪੁਰੀਆ ਸੂਟਿੰਗਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ। ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ

ਬਨਾਮ

ਮਹੇਂਦਰਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ

ਪੈਟਰੋਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ (ਲਿਕੁਇਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਅਤੇ ਹੋਰ

08 ਅਕਤੂਬਰ, 2018

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 10322 ਆਫ 2018)

[ਰੰਜਨ ਗੋਗੋਈ, ਸੀਜੇਆਈ, ਨਵੀਨ ਸਿਨਹਾ ਅਤੇ

ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ਼, ਜੇਜੇ.]

ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 2002 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ - ਇੱਕ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ - ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੂੰ ਸਮੇਟਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੁਨਰਵਾਸ ਲਈ ਬੋਰਡ ਫਾਰ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਐਂਡ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਰੀਕਨਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ.) ਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ. ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ. ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ 20 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਐਮ.ਓ.ਯੂ. ਕੀਤਾ - ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਫਾਈਨੈਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ। (ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ.) ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ। 160 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ - ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 85 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਬਦਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ 31.07.2015 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੈਂਕ/ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ/ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ/ਸਿਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ੇਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ/ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ/ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੇ 130 ਅਧੀਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ - ਹੋਲਡ: ਕੰਪਨੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ - ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟਾ ਮੂੰਹ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਕੋਲ

ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਪਰਸਰਾਮਪੁਰੀਆ ਸੂਟਿੰਗਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ। ਬਨਾਮ. ਮਹਿੰਦਰਾ ਪੈਟਰੋਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ।

ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ - ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਇੱਕੋ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ - ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ - ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882 - ਸ.130। ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ - ਇੱਕੋ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤ ਸਟੈਂਡ - ਅਸਥਿਰਤਾ - ਰੱਖੀ ਗਈ: ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ: **1.1** ਕਿ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਮਝੌਤਾ ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ. ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 19.04.2010 ਨੂੰ ਵਾਇਨਡਿੰਗ-ਅੱਪ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ ਦੁਆਰਾ 85 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ 160 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਹਨ। ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 28.07.2010 ਨੂੰ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀਆਂ ਕਿ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 2002 (ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਬਦਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 8] [910- ਜੀ-ਐੱਚ; 911- ਏ-ਬੀ]

1.2 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਟੀ.ਪੀ.. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟਾ ਮੂੰਹ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਹੁਣ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 10] [912- ਡੀ-ਐੱਫ]

1.3 ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਟੈਂਡ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕੋ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਬਦਲਦੇ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। [ਪੈਰਾ 12, 14] [913- ਸੀ, ਜੀ]

ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (2011) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 69: [2011] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 403; ਏਅਰ ਲਾਈਨ ਪਾਇਲਟਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਐਕਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਡੀਜੀ (2011) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 435: [2011] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1019 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ [2011] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 403 ਪੈਰਾ 12 [2011] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1019 ਪੈਰਾ 13 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 10322 2018 ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 02.09.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਓ.ਜੇ. ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4 2016 ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 248 2014 ਵਿੱਚ 1996 ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 150 ਵਿੱਚ। ਹਰੀਨ ਪੀ. ਰਾਵਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੋਨੀਸ਼ਾ ਹਾਂਡਾ, ਮੋਹਿਤ ਡੀ. ਰਾਮ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ। ਦੀਪਕ ਜੈਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜਸਪ੍ਰੀਤ ਔਲਖ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਭਲੀਨ ਕੌਰ, ਤਨਪ੍ਰੀਤ ਗੁਲਾਟੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਏ. ਸੁਮੱਤੀ, ਪੁਨੀਤ ਜੈਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕ੍ਰਿਸਟੀ ਜੈਨ, ਅਭਿਨਵ ਗੁਪਤਾ, ਹਰਸ਼ ਜੈਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਨੀਤਾ, ਅਨੀਪ ਸੱਚੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਜਲੀ ਚੌਹਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਿਆਸ, ਰਿਸਪਾਨੈਂਟਸ ਐਡ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਵਿਨ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। **2**. ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਮੈਸਰਜ਼ ਮਹਿੰਦਰਾ ਪੈਟਰੋਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ. " ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਫਾਈਨੈਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ " ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. " ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਇੱਕ ਅਸਾਈਨੀ ਹੈ। ਇਹ 2016 ਦੇ ਓ.ਜੇ. ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4 ਵਿੱਚ 02.09.2016 ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 2014 ਦੇ ਕੰਪਨੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 248 ਵਿੱਚ 31.07.2015 ਦੇ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ 2015 ਦੇ ਓ.ਜੇ.ਐਮ.ਸੀ.ਏ ਨੰਬਰ 170 ਵਿੱਚ 07.09.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 31.07.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ/ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸੀਮਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਪਰਸਰਾਮਪੁਰੀਆ ਸੂਟਿੰਗਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ। ਬਨਾਮ
ਮਹਿੰਦਰਾ ਪੈਟਰੋਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ। [ਨਵੀਨ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ.]

4. ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 150 ਆਫ 1996 ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮਪੀਐਲ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਬੋਰਡ ਫਾਰ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਐਂਡ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਰੀਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਨੂੰ 2000 ਦੇ ਰੈਫਰੈਂਸ ਨੰਬਰ 385 ਵਿੱਚ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਬੀਆਈਐਫਆਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮਪੀਐਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਕੰਪਨੀ, ਮੈਸਰਜ਼ ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਪਰਸਰਾਮਪੁਰੀਆ ਸੂਟਿੰਗਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਮਝੌਤਾ ਪੱਤਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਮਓਯੂ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 20 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤਾ। 19.04.2010 ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐਮਓਯੂ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ., ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਬੜੌਦਾ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 3 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ - ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 4 ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿਆਜ ਐਕਟ, 2002 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ " ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੈਬਟ ਰਿਕਵਰੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ 160 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਬੜੌਦਾ ਨੇ ਲਗਭਗ 4,68,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਵਾਇਨਡਿੰਗ-ਅੱਪ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 28.07.2010 ਨੂੰ, ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਸਿਰਫ 85 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਲਈ ਸੌਂਪੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਫਿਰ ਕੰਪਨੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 248 ਆਫ 2014 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ ਦੀ ਥਾਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਮ.ਪੀ.ਐਲ. ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਬਦਲਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੇ 31.07.2015 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀ ਕੰਪਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਤੋਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਅਦਾਲਤ/ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ

2015 ਦੇ ਓ.ਜੇ.ਐਮ.ਸੀ.ਏ ਨੰਬਰ 170 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕੰਪਨੀ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 31.07.2015 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ/ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਬਦਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਬਦਲੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਾਪਸੀ/ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰੀਨ ਪੀ. ਰਾਵਲ ਨੇ 02.09.2016 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 28.07.2010 ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਡੀਡ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰਜੇ ਦੀ ਘਾਟ, ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਕੰਪਨੀਆਂ (ਅਦਾਲਤ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੰਪਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

7. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਲਟਾ ਮੂੰਹ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਹੂਲਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਦਲਦੇ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

8. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਮਝੌਤਾ ਬੀ.ਆਈ.ਐਫ.ਆਰ. ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੰਪਨੀ ਕੋਰਟ ਨੂੰ 19.04.2010 ਨੂੰ ਵਾਇਨਡਿੰਗ-ਅੱਪ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ 160 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ 85 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਹਨ। ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 31.07.2015 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 2014 ਦੇ ਕੰਪਨੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 248 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਤੋਂ 28.07.2010 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, 21.11.2011 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੁਜ਼ੂਕੀ ਪਰਸਰਾਮਪੁਰੀਆ ਸੂਟਿੰਗਜ਼ ਪੀ. ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ। ਬਨਾਮ.
ਮਹਿੰਦਰਾ ਪੈਟਰੋਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤਰਲਕਰਤਾ। [ਨਵੀਨ ਸਿਨਹਾ, ਜੇ.]

ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਓ.ਏ. ਨਹੀਂ.452 ਦੇ 2000 ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀਆਂ ਕਿ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਸਾਈਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਬਦਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਤੋਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਅਦਾਲਤ/ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੇ ਉਪਲਬਧ ਝਗੜੇ ਲੈਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅੰਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ:

"23. ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

25. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੰਪਨੀ ਕੋਈ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਬੈਂਕਿੰਗ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

27. ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ।

9. ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ 07.09.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 2014 ਦੇ ਕੰਪਨੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 248 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅੰਸ਼ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ:

“8. ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਨੇ 21.11.2011 ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2000 ਦੀ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 452 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਲਿਮਟਿਡ ਨੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ 21.11.2011 ਦੀ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਰਸ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ 2000 ਦੀ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 452 ਵਿੱਚ ਅਨੁਬੰਧ-III ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

10. ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਡੀਡ ਆਫ਼ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿੱਤੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰੀਵ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਹਨ।

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਬਦਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਟੀ.ਪੀ.. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 130 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਆਈ.ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟਾ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ, ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਹੁਣ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ।

11. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਤਰਕ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬਦਲ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, 07.09.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਠਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਪਾਠ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ 2014 ਦੇ ਕੰਪਨੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 248 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਬੜੌਦਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਓ ਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਵਜੋਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।"

12. ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਟੈਂਡ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕੋ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਬਦਲਦੇ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਕੋ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਅਸਥਿਰਤਾ ਨੂੰ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ, (2011) 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 69 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: "50. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੀ ਖੇਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਸੰਗਤ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।"

13. ਏਅਰ ਲਾਈਨ ਪਾਇਲਟਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਐਕਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਡੀਜੀ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਏਵੀਏਸ਼ਨ, (2011) 5 ਐਸਸੀਸੀ 435 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"12. ਚੋਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਐਸਟੋਪਲ ਦੇ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ - ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਐਸਟੋਪਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪੈਸੇ (ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਐਸਟੋਪਲ) ਵਿੱਚ ਐਸਟੋਪਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ... ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸੰਗਤ ਦਲੀਲਾਂ ਲੈਣਾ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੰਗਤ ਸਟੈਂਡ ਲੈ ਕੇ ਗਰਮ ਅਤੇ ਠੰਡਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਲੰਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।"

14. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ